

Sygn. akt IV CZ 39/09

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa W.Z.

przeciwko M.S., J.K., B.K. i „P.” Spółce z o.o.

o nakazanie dokonania naprawy i zapewnienie lokalu zamiennego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 maja 2009 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 4 marca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 4 marca 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 30 października 2008 r. wskazując na niedopuszczalność tej skargi z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398² § 1 w związku z art. 25 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Określenie wartości przedmiotu sporu następuje według sumy właściwej w chwili wniesienia pozwu i tak określona wartość pozostaje niezmienna do końca postępowania, chyba że w dalszym jego toku nastąpi zmiana powództwa pociągająca za sobą zmianę wartości przedmiotu sporu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1997 r.. III CZ 82/97, nie publ.). Powód określił wartość przedmiotu sporu w pozwie na kwotę 15.000 zł i nie została ona zweryfikowana przez Sąd pierwszej instancji. Taką samą kwotą powód określił wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Sąd drugiej instancji nie miał więc podstaw do sprawdzenia tej wartości w oparciu o art. 25 w związku z art. 368 § 2 *in fine* k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, strona nie może w skardze kasacyjnej podać wartości przedmiotu zaskarżenia wyższej niż wartość przedmiotu sporu ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Oczekiwane przez skarżącego sprawdzenie wartości przedmiotu zaskarżenia przez Sąd drugiej instancji nie mogłoby zatem doprowadzić do ustalenia tej wartości na poziomie przesądzającym o dopuszczalności wniesionej skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).